

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● Güngörler Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-90022-0-0

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

CEMİL'İN DÖNÜŞÜ

Salih, sınıf başkanı oldu. Herkes sevindi. Onun ise tek isteği vardı. Cemil'in başkan yardımcısı olması. Herkes şaşırdı. **Cemil başkan adayıydı.** Ama kimse ona oy vermemişti.

Buna rağmen Salih bunu neden yapmıştı?

Cemil, sınıfta herkesi rahatsız ederdi. Bir gün Akın'a çelme bile takmıştı. Bu, çok kötü bir davranıştı. Kimsenin bir başkasına böyle kötü davranmaya, **zorbalık yapmaya**

hakkı yoktu. Salih bunu çok iyi biliyordu. Ama başkan yardımcısı olduğu zaman Cemil'in davranışlarına dikkat edeceğini düşünmüştü.

Cemil başkan yardımcısı oldu. Başlarda çok iyiydi. Ama sonra eski hâline döndü.

"Aaah, ayağım!"

"Aaah, saçım! Saçımı biraksana!"

Bu tür şikâyetler zamanla arttı. Cemil arkadaşlarına yine kötü davranıyordu. Oysa başta Salih'le birlikte sınıfı güzel idare ediyorlardı. Cemil'in olmadığı bir zamanda Akın, Salih'e yaklaştı.

"Cemil'i yardımcın yapmayacaktın. Bize kötü davranıyor. Bir şey yapmalısın!"

Akın, olanlardan Salih'i sorumlu tutuyordu. Diğer öğrenciler de aynı fikirdeydiler. Herkes Salih'ten bir şeyler yapmasını istiyordu.

Salih ne yapacaktı? Cemil'i bu kötü davranışlarından vazgeçirebilecek miydi?

CEMİL NEDEN UYARILYOR?

Salih, yaşanan bu olaylarda suçu olmadığını düşünüyordu. Cemil'i başkan yardımcısı yapmak aslında güzel bir fikirdi. Başta her şey yolundaydı. Cemil herkese iyi davranıyordu. Ama Cemil zamanla değişti. Bunun bir sebebi olmalıydı.

Salih, arkadaşlarını haklı görüyordu. O, sınıf başkanıydı ve bu problemi kendisi çözmeliydi.

"Arkadaşlar! Cemil konusunda bir an önce bir şey yapmalıyız. Sizler de bana yardım etmelisiniz."

Kimse ne yapacağını bilmiyordu. Akla gelen sadece bir çözüm vardı. Aslında bu, herkesin aklında olan bir çözümdü. Yağmur, herkesin aklına gelen bu çözümü hemen söyledi.

“Bence öğretmenimizle konuşalım. Cemil’i başkan yardımcılığından alsın. Bunun nedeninin de yaptığı yanlış davranışlar olduğunu söylesin.”

Salih, Yağmur’un çözüm yoluna karşı çıktı.

“Arkadaşlar! Cemil başkan yardımcısı olmadan da böyleydi. Öğretmenimiz, onu defalarca uyarmıştı. Hatırlıyor musunuz, bir gün annesini de çağırmıştı.”

Herkes o günü hatırladı. Cemil yine bir arkadaşının saçını çekmiş, bir arkadaşını da yere düşürmüştü.

Öğretmenleri de annesini okula çağırmıştı. Cemil birkaç gün uslu durmuştu. Sonra yine aynı şeyleri yapmaya devam etmişti. Öğrenciler, bu olayı hatırlayınca önerdikleri çözümün işe yaramayacağını anladılar.

“Anlaşılan, öğretmene söylemek çare değil.”

“Yine de söyleyelim! Hiç olmazsa birkaç gün rahat ederiz.”

Öğrenciler, öğretmenleriyle konuşma kararı aldılar. Bunu Akın yapacaktı. Cemil’i öğretmene şikâyet etmek doğru değildi. Cemil, şikâyet edildiğini duyduğunda Akın’a çok kızacaktı.

Akın, yanına Gizem’i ve Yağmur’u aldı. Onlardan **cesaret** alıyordu. Cemil’in olmadığı bir anda öğretmenlerinin yanına gittiler.

Akın, “**Öğretmenim! Cemil bizi çok rahatsız ediyor.**” diyerek tüm yaşadıklarını anlattı. Arkadaşları da onu desteklediler.

Öğretmenleri onları dikkatle dinledi.

"Tamam, çocuklar! Cemili uyarırım."

Derse başladıklarında öğrencilerin gözü öğretmenlerindeydi. **Acaba öğretmenleri Cemili uyaracak mıydı?**

Aradan kısa bir süre geçti. Öğretmenleri, Cemil'i yanına çağırdı. **Büyük an gelmişti.** Öğrencilerin şikâyeti dikkate alınmıştı. **Öğretmenleri konuştuktan sonra Cemil bir daha arkadaşlarını rahatsız edecek miydi?**

Öğretmenleri, Cemil ile **uzun uzun** konuştu. Konuşulanları kimse duymadı. Cemil yerine oturmak için sırasına doğru yürüdü.

Öğretmenleri, "Çocuklar, birbirinize saygılı davranmanızı istiyorum. Bir daha aynı sorunlar yaşanmamalı." diyerek son cümlelerini söyledi.

Bu son cümleler tüm sınıfa söylenmişti. Ama bütün gözler Cemil'e çevrildi. Cemil gayet sakindi. Bir şey söylemeden sırasına doğru yürüdü.

Akın'la göz göze geldi. Akın'ın kendisini şikâyet ettiğini anlamış mıydı? Akın gözlerini kaçırdı. Cemil'e bakamadı. Cemil'in kendisine parmak salladığını göremedi.

Öğretmeni genel bir konuşma yapmıştı. Kendi düşüncelerini söylediğini de ifade etmişti. Ama Cemil her şeyin farkındaydı. Kendisini şikâyet edenin Akın olduğunu tahmin edebiliyordu.

AKIN'IN BAŞINA GELENLER

Cemil sonraki teneffüste arkadaşlarını rahatsız etmedi. **Yerinde uslu uslu oturdu.** Bunu gören arkadaşları sevindiler. Öğretmenlerinin uyarıları işe yaramıştı. Ya da öyle sanıyorlardı... Cemil kimseye belli etmeden Akın'ı izliyordu.

Teneffüste kimseye görünmeden **Akın'ı takip etti.** Akın, Cemil'in düzeldiğini düşünüyordu. Kendisiyle gurur duyuyordu. Bunu söylemekten de çekinmiyordu.

“Arkadaşlar! Cemil benim sayemde yanlış davranışlarını düzeltti.”

Gizem ve Yağmur, Akın'a baktılar.

“Nedenmiş o? Öğretmene birlikte gitmedik mi? Bizden yardım istediğini ne çabuk unuttun!”

